

Evropski dan opazovanja ptic Sobota, 1. in nedelja, 2. oktobra 2005

1: Ljubljansko barje
foto: Eva Vukelič

2: Cerkniško jezero
foto: Ivan Esenko

Ljubljansko barje, sobota

V soboto, 1. oktobra 2005, je napočil težko pričakovani Evropski dan opazovanja ptic. Jutranja megla je ovila Barje v tančico skrivnostnosti. Peščica neustrašnih navdušencev se nas je zbrala v bližini nekdanje picerije Krokar, ki jo po risbi na fasadi vsi tako dobro poznamo. Med udeleženci sta se nam pridružila tudi dva novinarja, ki jima skoraj ni zmanjkalo vprašanj. Zakoračili smo po makadamski poti in bogata zvočna kulisa je pretrgala sivo meglo. Zaradi slabe vidljivosti smo ptice sprva opazovali kar z ušesi. Po petju in oglašanju smo prepoznali pinože, liščke, sive pevke, prestrašenega kosa in povsem nepričakovanega trstnega strnada. Po živobarvnih trdoleskah, črnem trnu in vrbah okoli nas so se podili ščinkavci, poljski in domači vrabci, plavčki, veliki detel in nekaj velikih sinic. Pot se je ob kratkočasnem razgovoru o vsemogočih dogodivščinah vila v meglo. Spet in spet smo napenjali oči in ušesa za sivo liso, ki je švignila skozi naše vidno polje. Megla se je začela dvigati, ravno ko smo prišli do DOPPS-ove parcele. Tu smo dolgo opazovali nenavadno vratolomno letalsko igro treh vran in skobca, vendar še danes ni znano, kdo je zmagal. Med vračanjem so nas spet navdušili drobni liščki, ki so se gugali na mehkem osatu in ob zobjanju semen čisto pozabili na svet okoli sebe, mi pa ob pogledu nanje...

Katarina Aleš

Škocjanski zatok, sobota

Evropskega dneva opazovanja ptic se je v naravnem rezervatu Škocjanski zatok udeležilo 25 ljubiteljev narave. Izlet smo začeli pri informacijski tabli na Bertoški bonifiki, kjer nam je iz sosednjega grmičevja med uvodno predstavitevijo družbo delala svilnica. Krajši sprehod do opazovalnice nam je popostrilo oglašanje brškinj, glasno prhutanje fazanov ter številni liščki, ki so se veselili po plevelih travnikov sladkovodnega dela rezervata. Z neverjetno usklajenostjo nas je navduševala tudi manjša jata škorcev. Pri opazovalnici se nam je pogled odprl proti laguni naravnega rezervata, ki smo jo s pomočjo daljnogledov in teleskopov tudi temeljito pregledali. Poleg rečnih galebov, ki so bili tisti dan najpogostejša vrsta, smo opazovali tudi večje rumenonoge in sive galebe. Po plitvinah so postopale sive in male bele čaplje, mednje pa so se pomešale redkejšje velike bele čaplje. Na najglobljem delu zatoka smo opazovali liske in race. Poleg prevladujočih mlakaric smo opazovali tudi žvižgavke, race žličarice, kreheljce in konopnice.

Nismo pa opazovali samo ptic. Poleg lisjakovih stopinj so nas predvsem navduševale rakovice, ki jih je v plitvini pred opazovalnico kar mrgolelo. Nato nas je prijetno presenetil veliki srakoper, ki je priletel na drevo pri opazovalnici in se dvakrat oglašil, podobno kot se oglašajo šoja. Potem je odletel na vejico sredi travnika rastoče mejice, kjer je čepel dovolj dolgo, da se je vsem vtisnil v spomin. Sive vrane so nas pospremile do informacijske barake, kjer smo v Ari opazovali skupino malih ponirkov in zelenonogih tukalic. Prijetno druženje in izlet je večina na tej točki zaključila, vztrajnost nekaterih, ki so se ponovno vrnili k opazovalnici, pa so nagradili veliki škurhi in zelenonogi martinci.

Jernej Figelj

Cerkniško jezero, sobota

Menda prva sončna sobota od julija naprej. Dobrih štirideset ljubiteljev narave in ptic se nas je zbralo na ornitološki postaji v Retju na Cerkniškem jezeru. Cerkniško jezero je ob tem letnem času običajno suho in zato za opazovanje ptic ni najbolj zanimivo. Ker ni vode, tudi vodnih ptic ni, zato jih v večjih skupinah niti ni mogoče opazovati. Letos pa je voda res visoka in zato je jezero privabljalo tudi vodne ptice. Kljub vsemu smo se odločili, da ptic ne bomo iskali naokrog, ampak da jih bomo privabljali, tako da bodo one prišle k nam na ogled. Na ornitološki postaji smo jih s predvajanjem njihovega petja in oglašanja privabljali v mreže in jih obročkali.

Ujeli smo kar nekaj ptic. Pestrost resda ni bila velika, saj se v tem letnem času večina vrst že odseli, vendar to ni motilo veselja. Navdušenje so pokazali predvsem otroci, ki so si ptice lahko ogledali od blizu. Tisti najpogumnejši so jih lahko celo prijeli v roke. Nasmehi na obrazih najmlajših nam povedo, da se je s tem vredno in potrebno ukvarjati. Starejši in bolj resni udeleženci izleta pa smo predvsem razpravljali o pomenu obročkovanja za varstvo ptic. Tudi kakšna krepka na račun popularne ptičje gripe se je slišala.

Lepo in toplo vreme, prijetna in zanimiva družba, razmeroma veliko ptic ... Kaj naj si človek še želi? Oh, seveda, da se drugo leto spet srečamo!

Leon Kebe

Velika Krka, Čepinci (Goričko), sobota

Zbralo se nas je osem, trenutno najbolj zagretilih ptičarjev v Pomurju. Po dveh letih slabega vremena sta nas tokrat razveseljevala jasnina in prijetno sonce. Na začetku se nam je pridružila še novinarka Vestnika, ki pa zaradi drugih obveznosti ni mogla biti z nami ves čas. Z izletom smo začeli vzdolž reke Krke, ki ima v Čepincih obliko malo večjega zaraščenega jarka, in se po lokalni cesti počasi pomikali proti meji z Madžarsko. Srečevali smo običajne ptice podeželja in ptice, ki se počasi selijo proti jugu. Kar nekaj časa smo opazovali skupino treh prosnikov že v zimskem perju pri iskanju hrane na travniku. Največje presenečenje nas je čakalo na stari slivi pri eni izmed obnovljenih kmetij, ki bo verjetno rabila kot vikend.